

[Jytte Andersen]

derne at tale om solidaritet med dem, der er en lille smule skæve og anderledes i forhold til os, som i hvert fald selv definerer os som forholdsvis normale.

Når det er sagt, er det klart, at vi ikke med en håndbevægelse kan sige, at vi ikke vil forholde os til dette her, fordi vi gerne vil have, at verden ser anderledes ud.

Derfor er Socialdemokratiets holdning til forslaget som sådant, at det er oplagt, at der er brug for et klarere billede af de forskellige systemers finansiering, ansvarsplacering osv.

Derfor vil jeg slutte af med at sige, at vi ser frem til socialministerens udspil, som jeg kan forstå sandsynligvis først kommer i næste folketingssamling. Vi ser frem til socialministerens udspil i forhold både til en klargøring og forenkling og til en ansvarsplacering, etableringsmæssigt og finansieringsmæssigt.

Med disse ord vil jeg tilkendegive min velvillige tilslutning til forslagets idé om at få fremskyndet processen.

Karen Højte Jensen (KF):

Jeg tror, det er vigtigt, at vi får sat fokus på dette område. Vi er nok tilbøjelige til at glemme disse samfundets svageste borgere. Det drejer sig såmænd ikke alene for disse mennesker om at få husly, men også om at etablere et socialt netværk og forsøge at hjælpe dem ud af deres ulykkelige situation. Jeg vil gerne fremhæve nødvendigheden af, at vi sikrer bredde i tilbudene til disse samfundets svageste borgere, som der jo her er tale om.

Jeg er tilfreds med, at socialministeren vil fremsætte et lovforslag, og når det kommer, vil vi deltage aktivt i arbejdet, således at vi når til et godt resultat.

I øvrigt var jeg glad for at høre fru Jytte Andersens bemærkninger om, at vi alle bør være noget mere for hinanden, tage medansvar for vore medmennesker og i højere grad føle et socialt engagement.

Eva Kjer Hansen (V):

I Venstre er vi enige i, at der er behov for en ny lovgivning omkring botilbud, institutioner m.v. til særlig udsatte grupper. Den personkreds, der har brug for disse særlige institutioner, har ændret sig, der er flere grupper med forskellige problemer: misbrugere, sindslidende og voldsramte, og der er blevet flere yngre mennesker.

I takt med, at personkredsen er ændret, stiger naturligvis behovet for mere fleksible tilbud. Målet er at kunne tilbyde de forskellige grupper lige netop den hjælp, institution eller anden boform, som de har brug for.

Socialministeren har bebudet et nyt lovforslag snarest, et forslag, der bl.a. vil omhandle ændrede regler omkring institutioner, så disse omfattes af samme regelsæt, og ændrede regler om finansieringen, så kommunerne inddrages i ansvaret.

Vi vil derfor afvise SF's beslutningsforslag, men tage fat på lovændringen med det bebudede lovforslag – om ikke i denne samling så i den førstkommende samling – og vi ser absolut frem til et godt samarbejde omkring det.

Tom Behnke (FP):

Fremskridtspartiet er helt enig i de meget gode intentioner, der ligger i forslaget, og kan fuldt ud tilslutte os, at der er et behov for varetagelse af de svagestes interesser. Fremskridtspartiet finder dog ikke, at der af den grund er behov for lovændringer af den karakter, som SF lægger op til. Forslaget er et tydeligt vidnesbyrd om, at kommunerne ikke forvalter det ansvar, de har fået, på en fornuftig måde.

At SF føler et behov for at fremsætte dette forslag, er et tegn på, at den hellige nordiske velfærdsmodel ikke virker, til trods for at man jo i mange år har kæmpet en socialistisk kamp for at få den til at fungere. I Danmark har der aldrig siden 1930'erne været så mange hjemløse, som vi har i øjeblikket, og det er jo altså et resultat af denne socialistiske kamp for en velfærdsstat, som man kalder det. Vi må se i øjnene, at velfærdsstaten ikke opstår ved socialistisk planstyring, og det er derfor forkert at blive ved med at køre ad det samme spor.

Det er kommunernes opgave at varetage specielt de svagestes interesser, men gennem de sidste år er kommunernes budgetter steget og steget, uden at det har hjulpet de svageste, snarere er det tværtimod blevet meget værre. Det skyldes, at kommunerne bruger pengene på helt andre og ganske unødvendige ting. Det, der skal til, er, at kommunerne for en gangs skyld kommer til at leve op til det ansvar, som vi har lagt ud til dem.

Der kan på en lang række områder findes besparelser i kommunerne, uden at det går ud over borgerne, og de penge kunne så passende